

ΑΛΛΟΚΟΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΤΕ ΒΑΛΕΤΤΑ

Ο πιο βάσκανος άνθρωπος του κόσμου

Γ' Δημοσιεύουμε σήμερα και το τρίτο μέρος της παράξενης ιστορίας του πρίγκηπος ντε Βαλέττα :

« Η Πέρσας άρκιτός καιρός και η πριγκήπισσα 'Ελένη, μαζί της δέ και ολόκληρη η οικογένεια του πρίγκηπος, ήταν βυθισμένη σε μεγάλη θλίψη.

« Αλλά η πριγκήπισσα ήταν νέα και δέν μπορούσε φωναικά νά κλαίη σ' όλη της τή ζωή τόν άντρα της. Ένας Ιππότης τήν έζητησε γυναίκα του και η 'Ελένη έδέχθηκε. Ο πρίγκηπος αúτην τήν φορά δέν έφερε καμιά αντίρρηση. Ο Ιππότης άνηκε σε μιά από τις μεγαλύτερες άριστοκρατικές οικογένειες τής Νεαπόλεως και η πριγκήπισσα ελγε μείνει καταγοητευμένη μαζί του.

Και ο γάμος έγινε, αλλά χωρίς καμιά τελετή, χωρίς καμιά μεγαλοπρέπεια. Έτσι ελγε δελήθως η πριγκήπισσα, από μιά δεισιδαιμονία ίσως, σκεπτομένη ότι η πολυτέλεια του πρώτου της γάμου δέν τής ελγε βγεί σε καλό.

« Αφού έτελείωσε η θρησκευτική τελετή, ο πρίγκηπος θέλησε, όπως και τήν πρώτη φορά, νά εύλογησθί του νεαρό ζεύγος. 'Αλλά η κόρη του, έξαλλη τότε από τόν τρώμο της, έκανε δύο βήματα πίσω και φώναξε : — Γιά όνομα θεού, όχι, πατέρα ! Μπορεί νά είμαι δεισιδαίμων, αλλά ώστόσο, σε παρακαλώ, μή μιάς εύλογή !.

« Ο πρίγκηπος φαινότανε σάν άνθρωπος πού δέν καταλάβαινε τίποτε. 'Αλλά η 'Ελένη άρπαξε από τόν μπράτσο τόν άνδρα της και πήγε και κλείστηκε μαζί του σ' ένα δωμάτιο. Έπί ώρες ολόκληρες καθότανε εκεί κλατώντας στό χέρι της ; ένα μεγάλο κέρατο φειδιού πού ελγε προσημειωμένο από μιά γρήη ταγγάνια γιά φυλαχτό ..

« Η πριγκήπισσα έδωσε σε λίγο καιρό στόν πατέρα της ένω χαριτωμένο έγγονάκι. Ο μικρός πρίγκηπος έγινε τó είδωλο ολόκληρης τής οικογένειας και ο παπούς του τó άγαπούσε τόσο πολύ, ώστε γιά νά μήν τó άποχωρισθί, σκέφθηκε νά άρνηθί μιά τιμητική άποστολή του πού ελγε ανάθεσι ο βασιλεύς τής Νεαπόλεως.

« Έτσιαν όμως όλοι στό πόδια του, τού ελπαν ότι δέν ήταν καθ' όλον καλό νά δυσαρεστήσθί τó βασιλέα, και ο πρίγκηπος επέτισθί στό τέλος νά ήνακούσθί τó βασιλέα του. Έστρεψε νά πάη από τó μέρος τού βασιλεύς και νά συζητή τó βασιλέα τής Γαλλίας τήν κατάληψη τού 'Αλγεριού.

« Ο πρίγκηπος έφυγε λοιπόν από τή Νεάπολη, έκανε ένα λαμπρό ταξίδι και έφθασε στό Παρίσι. Έπληξε άμέσως στό ύπουργείο των έξωτερικών γιά νά ζητήσθί άκρόαση από τó βασιλέα Κάρολο και έγινε δεκτός μέ μεγάλη ευμένεια.

Τήν έπαύση έξερογίη η επανάσταση τού 'Ιουλιού στό Παρίσι, όπως είνε γνωστή στην ιστορία η επανάσταση έκείνη του άνέφερες τούς Βουρβώνους και έφερε στό γαλλικό θρόνο τόν οίκο της 'Ορλεάνης ! Και ο πρίγκηπος, θεωρώντας ότι ελγε άήξει η άποστολή του, εγκατέλειψε τή Γαλλία γυρίζοντας στην Νεάπολη, αφού η βασίλισσα δό-

κρυφώνες, άγνωστους στόν Τουρκικό στόλο.

Κατά τόν Οκτώβριο τού 1678 ο Κρεβελιέ μέ τή ναυαρχίδα του κατάφερε από λάφυρα και δύο γαλέρες τού στόλου του ελγε προσομοιωσθί στό λιμάνι τής 'Ασιπάλαιας. Έλγε στήν ενόρα εναντίον μερικών έμπορικών πλοίων, πού γύριζαν από τήν 'Αλεξάνδρεια γιά τήν Πόλη. Τήν ώρα όμως πού κατάστανε μέ τούς έπιτελείους του άπάνω στη ναυαρχίδα του, όπλισμένη μέ 40 κανόνια, τó σχέδιο τής έπιθέσεως, ένας από τούς άξιωματικούς του 'Ιταλός τήν καταγογίη, όνομαζόμενος 'Αδάμ, ο όποιος μισούσε άγρια τόν Κρεβελιέ, γιαντί πρό ολίγων ημερών τόν ελγε μπαταίοσι, κατέβηκε μυστηριωδώς στην άποθήκη τής ναυαρχίδος.

« Η άποθήκη αúτη ήταν γεμάτη μερανού και πυρομαχικά. Ο άξιωματικός έβλεπε φυλιέ στη μερανού και αφού τó άναψε κηρίσσε γοργά σε μιά βάση και άποκαυρόνθηκε. Μετά λίγα λεπτά τής ώρας η ναυαρχίς τού Κρεβελιέ νινάστανε στόν άνερα μαζί με τά πλοία της λάφυρα τής, σάν ένα τεράστιο πυροτέχνημα. Τήν άλλη μέρα τó γιγάντιο σκάφος τού τρομερού πελατού Κρεβελιέ, έξεβράσεται άπανθρακωμένο στην άκτίη...

ναμή του άνέτρεψε έναν από τούς ισχυρότερους βασιλικούς θρόνους τής Εύρώπης.

Περνώντας από τή Ρώμη, τήν πρωτεύουσα τού καθολικισμού, ο πρίγκηπος έσκέφθηκε νά προσφέρει τó σέβη του στόν Πάπα Πίο, ο όποιος τόν έδέχθηκε μέ μεγάλες τιμές, γνωρίζοντας ότι ο πρίγκηπος περνούσε άπ' εκεί μέ ιδιαίτερη άποστολή τού βασιλεύς τής Νεαπόλεως. Μά αλλοίμονο !... Έπειτα από τρεις ήμέρες ο Πάπας ήταν νεκρός !...

« Ο πρίγκηπος έφυγε από τή Ρώμη άμέσως τήν έπαύση τής άκρόασης πού έλαχε από τόν Πάπα και στό δρόμο μονήχα έβιασε τó θάνατό του. Τόν έκλυψε σάν πύτος καθολικός πού ήτανε, αλλά καμιά ύποψια δέν έπέρασε, όπως πάντα, άπ' τó μυαλό του.

« Όταν τó άμάξι του έφάνηκε στή γωνία τού δρόμου όπου ήταν τó μεγάλο του, όλη η οικογένειά του έτρεξε στό μπαλκόνι γιά νά τόν χαιρετήσθί. Η παραμάνια τού μικρού πρίγκηπος έτρεξε κι' αúτη στό μπαλκόνι, κρατώντας τó μωρό στην άγκάλια.

« Ο πρίγκηπος ελδε μέσα από τó άμάξι του τόν άγαπημένο του έγγονο και τού έκανε νεύμα μέ τó χέρι του. Και ο μικρός τόν άνεγνώρισε επίσης και από τή γοργά πού αλοθάνηκε έκαψε μιά τόσο άπότομη κίνησι, ώστε ξεφύγνε από τήν άγκάλια τής παραμάνας του και πέφτοντας άπ' τó πανήγυλο μπαλκόνι κάτω έκανε τó κεφάλια του γίλια κοιματία !...

« Οι γονείς τού παιδιού ήσαν άπαρηγόρητοι. Και ο πρίγκηπος έβγίη κι' αúτος σάν τρελλός από τή θλίψη του. Και μ' όλο πού άργότερα η κόρη του τού έδωσε και άλλα έγγονάκια, ο γρηϊός πρίγκηπος δέν μπορούσε νά ξεχάσθί τού χαριτωμένου ίκείνου άγγελούδι πού ελγε βρή έναν τόσο τραγικό θάνατο.

Σ' αúτό τó άνομηταξύ τά χρόνια ελχαν βαρύνει πάνω στή ράχη τού πρίγκηπος ντε Βαλέττα. Ήταν έξήντα χρονών, όταν η δημοκρατία τής Νεαπόλεως, η όποία μόλις τότε ελγε ίδρυθεί, γιά νά δείξει τήν έκτίμησή της στην ιστορική οικογένεια των ντε Βαλέττα, άνεκήρυξε τόν πριγκηπα έπίτιμο πρόεδρο τής ύγειονομικής έπιτροπής τής Νεαπόλεως.

« Αλλά τήν έπαύση τής άνακηρωσέως του στή θέση αúτη, μιά φοιητή έπιδημία χολέρας έπλάκασε στή Νεάπολη, η φοιητότερη άπ' όλες τής έπιδημίες πού έγνωρίσε ποτέ η Γαλλία !...

« Αúτο ήταν και τó τελευταξύ κακό πού έπροξένησε η καταστρεπτική βασίκανη δόσημη τού πριγκηπος ντε Βαλέττα. Όταν απέθανε, κανένις Νιπολιτάνος δέν έδέχθηκε νά σκευάσθί τó φέρετρό του, τó όποιο έτσι καθ' όλη τή εκφορά μεταφερότανε μέ τή νεκροφόρα.

« Αúτη είνε η ιστορία τού πιο βάσκανου άνθρώπου πού έγνωρίσε ποτέ ο κόσμος. Οι Νιπολιτάνοι τή διηγούνται μέ τρόμο, τά μάτια τους όταν μιλούν γιά τόν πριγκηπα ντε Βαλέττα, παίρνουν μιά παράξενη λάμψη και πρώτου άρχίζουν νά τή διηγούνται φτώνουν τρεις φορές στόν κόρφο τους !...

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

« Η Ρωσία δέν διεκρίνεται ποτέ ως χώρα φιλελευθέρια. Και κατά τόν 18ν αιώνα, έποχή πού η έπαναστατικές ιδέες ελχαν άρχίσει ν' αλλοιώνονται και νά καρποφορούν σε όλο τόν κόσμο, δέν ήταν καθόλου φόβος νά λήη κανείς, στή χώρα τών Τσαρών, ότι σκεπτόνται, ότι έπίστευε, γιαντί κινδύνους νά πληρώσθί τή φαντασία του με τή ζωή του. Γ' αúτο και ο περίφημος μαθηματικός 'Ειλερ, όταν γυρίζοντας τó 1741 από τή Ρωσία, γίνηκε δεκτός σ' άκρόαση από τή βασίλισσα τής Πρωσίας, γυναίκα έξαιρετικής άντιλήψσεως, σκετόταν άμίλητος μεροσά τής διατάζοντας ν' άνοιξη τó στόμα του.

« Η βασίλισσα, βλέποντας τή δειλία του και τήν άμηχανία του, τόν ερώτησε :

- Γιαντί δέν θέλετε λοιπόν νά μου μιλήσετε ;
- Μεγαλειότητά άπάντησε ο σοφός μαθηματικός, δέν φταίω εγώ... 'Αλλά, έχετε, έρχομαι από μιά χώρα στην όποια όταν μιλά κανείς, τόν κρεμάνε !...